

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 16. 1. 2013 v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph.D., o návrhu **předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 1**, proti **JUDr. J. N.**, soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 1, zastoupené JUDr. Martinem Mikyskou, advokátem se sídlem Malá Skála čp. 397,

t a k t o :

JUDr. J. N.,
narozená X

soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1,

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se

u z n á v á v i n n o u , ž e

jako soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1

I.

dne 21. 12. 2011 při jednáních ve věcech 23 C 64/2011, 23 C 51/2011, 23 C 52/2011 a 23 C 49/2011, která byla nařízena v rozmezí od 16 hodin do 16.40 hodin, účastníkům po předvolání do jednací síně oznámila, že přisedící se k jednání nedostavily, protože z urgentních osobních záležitostí se již nemohly účastnit jednání v pozdějších odpoledních hodinách, avšak následně vyhotovila rozsudky v uvedených věcech ze dne 21. 12. 2011, kde jako přisedící v uvedených senátních věcech uvedla Mgr. I. Š. a Mgr. H. S., a tyto rozsudky doručila účastníkům, ačkoliv přisedící dne 21. 12. 2011 nemohly pro svou nepřítomnost s kárně obviněnou soudkyní rozhodovat uvedené právní věci a také je nerozhodly,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudce stanovené v § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přisedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a svým zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

II.

v níže uvedených věcech, které jí byly přiděleny, způsobila svou nečinností neodůvodněné průtahy v jejich vyřizování:

- 23 C 110/2010 - od 19. 1. 2011 do 14. 10. 2011
- 23 C 119/2010 - od 11. 5. 2011 do 1. 11. 2011
- 23 C 85/2010 - od 10. 9. 2010 do 6. 6. 2011
- 23 C 158/2010 - od 8. 10. 2010 do 5. 9. 2011
- 23 C 79/2010 - od 19. 5. 2010 do 21. 4. 2011
- 23 C 310/2010 - od 1. 10. 2010 do 2. 6. 2011
- 23 C 86/2010 - od 14. 1. 2011 do 26. 8. 2011
- 23 C 365/2010 - od 14. 12. 2010 do 8. 7. 2011
- 23 C 263/2010 - od 22. 9. 2010 do 2. 3. 2011 a od 7. 3. 2011 do 30. 1. 2012
- 23 C 124/2010 - od 22. 9. 2010 do 29. 6. 2011
- 23 C 42/2011 - od 25. 3. 2011 do 31. 1. 2012
- 23 C 210/2009 - od 10. 8. 2009 do 5. 5. 2010 a od 27. 6. 2010 do 19. 12. 2010
- 123 EC 1/2009 - od 1. 9. 2009 do 26. 4. 2010
- 23 C 45/2009 - od 30. 11. 2009 do 25. 6. 2010
- 23 C 211/2009 – od 18. 3. 2010 dosud
- 23 C 241/2009 – od 18. 3. 2010 dosud
- 23 C 212/2009 - od 18. 3. 2010 dosud
- 23 C 194/2009 – od 10. 12. 2010 do 25. 5. 2011 a od 7. 6. 2011 do 27. 3. 2012
- 23 C 219/2009 – od 16. 3. 2010 do 19. 12. 2010
- 23 C 111/2009 - od 26. 11. 2009 do 2. 9. 2010
- 23 C 90/2010 - od 1. 8. 2010 do 14. 4. 2011 a od 21. 9. 2011 dosud
- 23 C 61/2007 - od 12. 4. 2009 do 31. 5. 2010
- 23 C 35/2004 - od 15. 9. 2011 dosud
- 123 EC 104/2010 - od 19. 8. 2011 do 20. 3. 2012
- 23 C 225/2010 - od 13. 10. 2010 do 26. 8. 2011 a od 22. 10. 2011 do 20. 3. 2012
- 123 EC 123/2010 - od 16. 8. 2011 dosud
- 23 C 84/2011 - od 15. 8. 2011 dosud
- 23 C 79/2007 - od 12. 4. 2009 do 11. 1. 2010
- 23 C 56/2008 - od 27. 7. 2009 do 2. 12. 2011
- 23 C 330/2010 - od 11. 11. 2010 do 12. 6. 2011
- 23 C 98/2010 - od 23. 7. 2010 do 7. 9. 2011 a od 13. 9. 2011 dosud
- 23 C 13/2011 - od 31. 1. 2011 do 10. 8. 2011 a od 17. 10. 2011 dosud
- 23 C 133/2010 – od 19. 7. 2010 do 3. 11. 2011 a od 24. 11. 2011 dosud
- 23 C 331/2010 – od 15. 11. 2010 do 8. 7. 2011
- 23 C 152/2010 – od 3. 9. 2010 do 11. 7. 2011
- 23 C 70/2004 - od 5. 8. 2010 do 8. 6. 2011 a od 10. 11. 2011 do 5. 3. 2012
- 23 C 86/2005 – od 2. 7. 2011 dosud
- 23 C 340/2010 – od 22. 11. 2010 do 12. 6. 2011
- 23 C 14/2011 – od 31. 1. 2011 do 8. 8. 2011
- 23 C 345/2010 – od 15. 7. 2011 dosud
- 23 C 28/2005 – od 10. 2. 2011 dosud
- 23 C 181/2008 - od 30. 4. 2009 do 13. 4. 2010 a od 22. 9. 2010 do 1. 3. 2011

III.

svou nečinností způsobila, že podle § 158 odst. 4 o. s. ř. nebyla bezdůvodně v zákonné 30denní lhůtě vypracována písemná vyhotovení rozsudků ve věcech níže uvedených, a to aniž by ve všech případech předseda soudu lhůtu k vypracování písemných vyhotovení rozsudků prodloužil, popř. nedodržela ani tuto prodlouženou lhůtu k vyhotovení rozsudků a rozsudky vypracovala po prodloužené lhůtě:

- 23 C 119/2010 - rozsudek vyhlášen 14. 12. 2011, vypraven 20. 1. 2012, bez prodloužení lhůty
- 23 C 94/2010 - rozsudek vyhlášen 22. 8. 2011, vypraven 25. 10. 2011, ačkoliv lhůta byla prodloužena jen do 10. 10. 2011
- 23 C 191/2010 - rozsudek vyhlášen 23. 5. 2011, vypraven 15. 8. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 75/2010 - rozsudek vyhlášen 27. 7. 2011, vypraven 19. 9. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 291/2009 - rozsudek vyhlášen 14. 3. 2011, vypraven 6. 6. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 314/2009 - rozsudek vyhlášen 25. 10. 2010, vypraven 2. 1. 2011, ačkoliv lhůta byla prodloužena jen do 10. 12. 2011
- 23 C 179/2009 - rozsudek vyhlášen 4. 4. 2011, vypraven 8. 6. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 214/2009 - rozsudek vyhlášen 7. 11. 2011, vypraven 10. 1. 2012, ačkoliv lhůta byla prodloužena jen do 20. 12. 2011
- 23 C 243/2009 - rozsudek vyhlášen 21. 2. 2011, vypraven 24. 6. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 219/2009 - rozsudek vyhlášen 23. 2. 2011, vypraven 4. 4. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 111/2009 - rozsudek vyhlášen 21. 11. 2011, vypraven 6. 1. 2012, bez prodloužení lhůty
- 23 C 117/2009 - rozsudek vyhlášen 14. 7. 2010, vypraven 14. 9. 2010, bez prodloužení lhůty
- 23 C 103/2009 - rozsudek vyhlášen 29. 11. 2010, vypraven 25. 1. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 360/2010 - rozsudek vyhlášen 20. 4. 2011, vypraven 4. 6. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 16/2010 - rozsudek vyhlášen 21. 2. 2011, vypraven 4. 4. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 101/2008 - rozsudek vyhlášen 29. 11. 2010, vypraven 1. 2. 2011, ačkoliv lhůta byla prodloužena jen do 17. 1. 2011
- 23 C 366/2010 - rozsudek vyhlášen 25. 3. 2011, vypraven 27. 4. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 299/2010 - rozsudek vyhlášen 3. 10. 2011, vypraven 28. 11. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 71/2010 - rozsudek vyhlášen 22. 8. 2011, vypraven 25. 10. 2011, ačkoliv lhůta byla prodloužena jen do 10. 10. 2011
- 123 EC 9/2010 - rozsudek vyhlášen 22. 4. 2011, vypraven 20. 6. 2011, bez prodloužení lhůty

- 123 EC 1/2011 - rozsudek vyhlášen 3. 10. 2011, vypraven 15. 12. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23 C 155/2007 - rozsudek vyhlášen 3. 11. 2009, vypraven 29. 1. 2010, bez prodloužení lhůty a druhý rozsudek vyhlášen 12. 9. 2011, vypraven 21. 10. 2010, bez prodloužení lhůty
- 23 C 68/2010 - rozsudek vyhlášen 25. 3. 2011, vypraven 24. 6. 2011, bez prodloužení lhůty
- 23C 111/2009 - rozsudek vyhlášen 25. 11. 2011, vypraven 6. 1. 2012, bez prodloužení lhůty,

t e d y

nečinností ve věcech pod II. a III. z a v i n ě n ě p o r u š i l a

povinnosti soudce stanovené v § 79 odst. 1 a § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a v § 158 odst. 4 o. s. ř.,

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

a z a z j i š t ě n á k á r n á p r o v i n ě n í s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 20% n a d o b u 10 (d e s e t i) m ě s í c ů .

O d ů v o d n ě n í :

Předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 1 JUDr. Jana Červinková podala dne 12. 4. 2012 návrh na kárné řízení proti soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 1 JUDr. J. N. V návrhu jí vytýkala v podstatě tři druhy pochybení. Podle bodu I. návrhu se jednalo o nesprávný postup kárně obviněné soudkyně ve věcech 23 C 64/2011, 23 C 51/2011, 23 C 52/2011 a 23 C 49/2011 v nichž nařídila jednání na den 21. 12. 2011, přičemž ve stanovenou dobu jednání účastníkům řízení, kteří se k jednání dostavili sdělila, že uvedené senátní věci nemůže projednávat, protože se již ze soudu vzdálili přísedící, avšak bez ohledu na tuto skutečnost následně vyhotovila písemná znění rozsudků s uvedením senátu, tedy včetně přísedících a dne rozhodnutí 21. 12. 2011 a tyto rozsudky nechala rozeslat účastníkům. Podle bodu II. návrhu ve věcech v něm uvedených způsobila svou nečinností neodůvodněné průtahy v jejich vyřizování a to minimálně v délce 6 měsíců. Podle bodu III. ve věcech v něm uvedených svou nečinností způsobila, že bezdůvodně nebyla podle § 158 odst. 4 o. s. ř. ve 30denní lhůtě vypracována písemná vyhotovení rozsudků, a to aniž by ve všech případech předseda soudu lhůtu k vypracování písemného vyhotovení rozsudku prodloužil, popřípadě nedodržela ani prodlouženou lhůtu k vyhotovení rozsudku a rozsudek vypracovala po prodloužené lhůtě. Podle navrhovatelky se kárně obviněná soudkyně vytýkanými pochybeními pod body I., II. a III. návrhu dopustila

kárných provinění podle § 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, a navrhla, aby jí kárný soud uložil kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 S. snížení platu o 30 % na dobu 1 roku.

V odůvodnění návrhu navrhovatelka uvedla, že kárně obviněná soudkyně byla přidělena k výkonu funkce soudkyně k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 dne 19. 9. 1992 a po celou dobu svého působení u tohoto soudu, respektive od doby příchodu z mateřské dovolené v roce 2003 byla zatěžována ve stejném rozsahu jako ostatní soudci občanskoprávního úseku. V současnosti představuje její senát 23 C 326 nevyřízených věcí a senát 123 EC 43 nevyřízených věcí. Množství nevyřízených věcí není, podle názoru navrhovatelky, způsobeno vysokým nápadem, ale její neschopností vyřizovat věci tak, aby byly co nejdříve skončeny. V roce 2007 byl na ni podán návrh na kárné řízení pro průtahy ve věcech, porušování povinnosti vypravit rozsudek v zákonné lhůtě a pro morální pochybení při vydávání předběžného opatření dle § 76a o. s. ř. tehdy byla potrestána snížením platu. Poté pouze v roce 2008 vykazovala určité zlepšení, avšak následně se vrátila k zaběhlému stylu práce. V důsledku toho byly další stížnosti, většinou důvodné, na průtahy v řízení jí vedených. Ty byly řešeny ústní výtkou místopředsedou soudu s požadavkem na nápravu a s příslibem soudkyně, že se stav jí přidělené agendylepší, což se ale nestalo. Na začátku roku 2011 bylo z vnitřního informačního systému zjištěno, že v senátu kárně obviněné soudkyně 23 C jsou vypravovány rozsudky po lhůtě. To jí bylo tehdejšími předsedou soudu vytknuto s tím, že ke konci roku 2011 bude provedena v senátu kontrola. Kárně obviněné soudkyni byl nabízen senát bez specializace, což odmítla. Do senátu jí byl od 30. 5. 2011 do 22. 11. 2011 přidělen asistent bez navýšení nápadu, což se v senátu projevilo pozitivně. Kontrola senátu se uskutečnila v průběhu února 2012 a při ní byly zjištěny nedostatky vytykané v návrhu na zahájení kárného řízení. K jeho podání vedlo zjištění průtahů, nerespektování zákonné, případně prodloužené lhůty pro vypracování rozsudků a jejich četnost. V případě kárně obviněné soudkyně nejde, podle názoru navrhovatelky, o pečlivou soudkyni, vedle různých pochybení se u ní jedná i o nesoustředěné jednání, na což si stěžují účastníci (např. 56 St 75/2011), tak nesoustředěnost při vypracování rozsudků, které jsou často rušeny pro nepřezkoumatelnost. Spisy jsou odvolacímu soudu předkládány aniž by bylo rozhodnuto o všech povinnostech a potom jsou odvolacím soudem vráceny bez věcného vyřízení z důvodu opomenutí některé povinnosti (např. spisy 23 C 7/2004, 23 C 28/2005). Přestože se vedení soudu snažilo kárně obviněné soudkyni v rámci svých možností vytvořit co nejlepší podmínky k práci, kárně obviněná soudkyně opakovaně zanedbává své povinnosti.

Kárně obviněná soudkyně se k návrhu písemně vyjádřila podáním ze dne 27. 6. 2012, které doplnila podáním ze dne 11. 7. 2012 a podáním ze dne 14. 12. 2012. K tvrzení navrhovatelky, že byla již jednou v minulosti za porušení povinností soudkyně kárně postižená, namítla, že došlo již k zahlazení kárného opatření, takže je nutné na ni hledět jako na kárně bezúhonnou. K bodu I. návrhu uvedla, že skutečně došlo k pochybení při vyhotovování protokolů a při vyhlásování rozsudků. Všechny uvedené věci chtěla skončit ještě v roce 2011, nařídila v nich jednání na 21. 12. 2011, jednalo se o senátní věci, ale přisedící se omluvili, protože bylo před vánocemi a nemohli být u soudu v odpoledních hodinách. Toto sdělila účastníkům, kteří se k jednání dostavili, jednání bylo odročeno, přičemž účastníci souhlasili s rozhodnutím bez jednání podle § 115a o. s. ř. Následně rozeslala účastníkům rozsudek s datem 21. 12. 2011, přestože protokoly o hlasování k tomuto datu nebyly podepsány pro nepřítomnost přisedících. Rozsudky byly odeslány účastníkům dříve než byly vyhlášeny, nebyly vyhotoveny protokoly o vyhlášení rozsudků. Toto své pochybení nepovažuje za žádné podvádění či falšování úředních listin, pouze práci s úředními listinami v těchto případech nevěnovala odpovídající pozornost a pečlivost. Jakmile své pochybení zjistila, uvedla vše na pravou míru opravnými usneseními, následně byly všechny žaloby v plném rozsahu vzaty zpět, přičemž o zastavení řízení bude rozhodovat odvolací soud.

K bodu II. uvedla, že s některými vytýkanými průtahy nesouhlasí, jiné však průtahy jsou a je si jich vědoma a snaží se zorganizovat si práci tak, aby se všemi spisy pracovala v pravidelných lhůtách. K průtahům docházelo proto, že si v rozhodné době nedokázala lépe organizovat práci, ale i proto, že senát není dlouhodobě personálně stabilizován. Senát se specializací a asistentem má o 30 % vyšší nápad než senát se specializací a bez asistenta. Pokud má asistenta, pak ten připravuje samostatně k jednání nové žaloby a žaloby mladší tří let, časově starším spisům se věnuje sama. V roce 2010 měla dva asistenty v roce 2011 vyjma období od 30. 5. do 22. 11. 2011 asistenta neměla a v roce 2012 má asistenta od března, přestože zvýšený nápad měla po celou dobu. Tak se i stalo, že průtahy jsou vytýkány ve věcech novějších, kdežto věcí starších má méně než je v ostatních senátech. Rovněž rejstříková vedoucí se často měnila, což práci senátu značně negativně ovlivňovalo. Za poslední tři roky se vystřídal tři rejstříkové vedoucí nepočítaje v to stávající vedoucí, která nastoupila v listopadu 2012. Některá z nich práci na soudu neznala, některá z nich nepracovala dobře. Kancelář řádně nevedla evidenci a pohyb spisů v ISASu, spisy se nacházely na jiných místech, než bylo uváděno v rejstřících, nebyly zaznamenány úkony soudce ani asistenta. Některé referáty byly vypravovány s několikaměsíčním zpožděním. Kancelář nezakládala řádně doručky ani poštu, nevykazovala skutečný počet skončených věcí v příslušném měsíci a nepředkládala pravidelně spisy ze lhůt. Kárně obviněná soudkyně opakovaně upozorňovala dozorčí úřednici na nedostatky v kanceláři. Při posuzování jednotlivých věcí je třeba přihlížet k situaci na soudu a dále je třeba rozlišovat mezi průtahy spočívajícími v absolutní nečinnosti, kdy není se spisem vůbec pracováno, a průtahy relativními, které spočívají v ojedinělém průtahu při vykonávání některého procesního úkonu v řízení. Má za to, že u ní se jedná povětšinou o průtahy relativní. Kárné řízení by, podle ní, nemělo být prostředkem, jehož přímým nebo i nepřímým působením by bylo zasahováno do práce nezávislého soudce a jehož prostřednictvím by docházelo k hodnocení procesní činnosti soudce.

K bodu III. návrhu uvedla, že vytýkané jednání spočívající v tom, že její nečinností nebyly rozsudky odeslány v souladu s § 158 odst. 4 o. s. ř., nemůže být kárným proviněním, neboť jeho důsledkem nemůže být narušení důstojnosti soudcovské funkce nebo ohrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Nezpochybnila, že nebylo postupováno v souladu s procesním předpisem. O prodloužení lhůty předsedou soudu se účastníci nevyrozumívají, takové prodloužení lhůty lze u některých soudů zjistit jen z evidenčních pomůcek do nichž účastníci nemají přístup. Proto nelze z hlediska účastníka řízení hledět jinak na situaci, kdy je rozsudek vypraven ve lhůtě nebo v prodloužené lhůtě, neboť intenzitu kárného provinění by mohlo naplňovat až jednání, které by spočívalo v tom, že rozsudek nebyl vypraven ve lhůtě 30 + 60. V jejím případě ve vytýkaných věcech se tak jednalo jen ve věci 23 C 243/2009, která však nebyla po určité dobu k dohledání a zvažovala se možnost její rekonstrukce. V jiných věcech byla vždy splněna lhůta 30 + 60. Pokud někdy nepožádalo o prodloužení lhůty bylo to i toho důvodu, že ji rejstříková vedoucí neupozornila na blížící se konec lhůty, což by měla.

Závěrem kárně obviněná soudkyně uvedla, že práci soudkyně vykonává vždy podle svého nejlepšího svědomí a vědomí. Bez zřetele k tomu, zda budou některá jednání kvalifikována jako kárná provinění a bude jí uloženo kárné opatření, již samotné podání a projednání návrhu je pro ni dostatečně důraznou výstrahou a upozorněním na nedostatky v práci a současně podnětem k jejímu zlepšení.

K bodu I. návrhu

Vytýkané spisy 23 C 64/2011, 23 C 51/2011, 23 C 52/2011 a 23 C 49/2011 měl kárný soud k dispozici. Ve všech uvedených věcech šlo o doplacení platu soudce za období leden 2010

až září 2010 a příslušenství. Ve všech věcech vzaly žalobkyně před rozhodnutím obvodního soudu žalobu o jistinu zpět a žádaly jen úroky z prodlení. Proto ve všech věcech obvodní soud výrokem I. rozhodoval o povinnosti žalovaného zaplatit úrok z prodlení, výrokem II. zastavoval řízení o jistinu, výrokem III. rozhodoval o nákladech řízení mezi účastníky a výrokem IV. rozhodoval o vrácení části poplatku žalobkyním.

Z předložených spisů kárný soud zjistil, že v nich kárně obviněná soudkyně nařídila na den 21. 12. 2011 jednání v rozmezí od 16 hodin do 16.40 hodin. Z protokolů o jednání ze dne 21. 12. 2011 vyplývá, že kárně obviněná soudkyně účastníkům po předvolání do jednací síně oznámila, že přisedící se k jednání nedostavily, protože z urgentních osobních záležitostí se již nemohly účastnit jednání v pozdějších odpoledních hodinách (přisedící však v uvedený den u soudu zřejmě byly a v jiných věcech zasedaly), přičemž účastníci shodně navrhli, že lze v těchto věcech rozhodnout bez nařízení jednání dle § 115a o. s. ř. Jednání ve věcech se tedy neuskutečnilo. V obsahu spisů za protokolem o jednání ze dne 21. 12. 2011 se nacházejí protokoly o poradě a hlasování senátu v zalepených obálkách bez uvedení data a pak následují písemné rozsudky v uvedených věcech ze dne 21. 12. 2011, kde jako přisedící v uvedených senátních věcech jsou uvedeny Mgr. I. Š. a Mgr. H. S., a tyto rozsudky byly doručeny účastníkům, podle pokynu kárně obviněné soudkyně ze dne 3. 1. 2012. Kárně obviněná soudkyně připustila, že ani v době pokynů k doručení rozsudků, tedy 3. 1. 2012, nebylo v těchto věcech rozhodnuto senátem. Proti rozsudkům podala odvolání žalovaná strana - Obvodní soud pro Prahu 1 - v němž namítala i nesprávný postup při vydávání rozsudků. Dne 27. 3. 2012 vydala kárně obviněná soudkyně ve věci sp. zn. 23 C 49/2011 (i v dalších věcech) opravné usnesení, v němž opravila záhlaví rozsudku tak, že věc rozhodl Obvodní soud pro Prahu 1 soudkyní JUDr. J. N. (jako samosoudkyní). Po podání odvolání ve věci sp. zn. 23 C 49/2011 vzala žalobkyně žalobu i o úrok zpět a odvolací soud Městský soud v Praze v této věci rozhodnutím ze dne 13. 8. 2012 č. j. 23Co 326,327/2012 - 29 rozsudek soudu I. stupně ve znění opravného usnesení ze dne 27.3.2012 ve výroku o povinnosti žalované zaplatit žalobkyni 1 087 Kč (úroky z prodlení) zrušil a řízení v tomto rozsahu zastavil. Pak výrokem II. změnil výrok rozsudku I. stupně o náhradě nákladů řízení a výrokem II. rozhodl o nákladech odvolacího řízení účastníků.

Na kárném soudu bylo posoudit, zda kárným návrhem vytýkané jednání kárně obviněné soudkyně ve výše uvedených věcech naplnilo skutkovou podstatu kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., či nikoliv, když kárně obviněná soudkyně namítá, že v žádném případě u ní nešlo o nějaké úmyslné nebo vědomé falšování protokolů o hlasování nebo rozsudků soudu a že šlo o procesní pochybení, které napravila vydáním opravného usnesení, v němž vyjádřila, že věc rozhodla jako samosoudkyně. Toto vysvětlení kárně obviněné soudkyně však nemůže omluvit její postup v těchto věcech. Podmínkou kárné odpovědnosti soudce podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., je zaviněné porušení povinností, zákon však nevyklučuje žádnou z forem zavinění. Kárného provinění se proto lze dopustit jak úmyslně, tak i z nedbalosti, a to i nedbalosti nevědomé. Podle § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., soudce a přisedící je povinen vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Tuto povinnost stanovenou jí citovaným § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. kárně obviněná soudkyně porušila jednáním vytýkaným jí navrhovatelkou. Tím, že nařídila jednání (na den 21. 12. 2011) ve čtyřech věcech v nichž měl rozhodovat senát, avšak přisedícím dovolila opustit soud před projednáním těchto věcí a poté účastníkům řízení, kteří se k jednáním na stanovenou dobu dostavili vysvětlila, že ve věci nelze v uvedený den jednat pro nepřítomnost senátu, takže účastníci od soudu odešli bez projednání věci, a tím, že dne 3. 1. 2012 dala pokyn kanceláři k doručení rozsudků ze dne 21. 12. 2011 v těchto věcech, v nichž bylo uvedeno, že rozhodl senát, nevykonávala svoji funkci soudkyně svědomitě. Nepříkládala soudnímu jednání a rozhodování v těchto věcech potřebnou vážnost a důstojnost a svým

postupem v těchto věcech zaviněně narušila důstojnost soudcovské funkce a ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. O tom svědčí i odvolání podaná žalovanou stranou proti rozsudkům v těchto věcech. Pro posouzení odpovědnosti kárně obviněné soudkyně za toto její jednání není rozhodné to, jak o odvolání žalované strany (zatím ve věci sp. zn. 23 C 49/2011) rozhodl odvolací soud, který zřejmě přihlížel k procesní situaci, která nastala po podání odvolání (došlo ke zpětvzetí návrhu i pokud jde o úroky) a zda se odvolací soud námitkami žalované strany o nesprávném postupu kárně obviněné soudkyně při rozhodování ve věci zabýval či nikoliv. Pro kárný soud je rozhodující to, co učinila předmětem kárného řízení navrhovatelka a to, zda vytýkané jednání kárně obviněné soudkyně naplnilo skutkovou podstatu kárného provinění. Kárný soud dospěl k závěru, že jednáním uvedeným v bodu I. výroku tohoto rozhodnutí kárně obviněná soudkyně se dopustila kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

K bodu II. návrhu

V tomto bodu navrhovatelka vytýkala kárně obviněné soudkyni průtahy celkem ve 44 věcech. Průtahy byly zjištěny kontrolou senátu kárně obviněné soudkyně provedenou v březnu 2012. Spisy v návrhu uvedené měl kárný soud k dispozici a ověřil z nich, že skutečnosti tvrzené navrhovatelkou odpovídají obsahu předložených spisů, některé skutečnosti však kárný soud hodnotil jinak než navrhovatelka, což se odrazilo v tom, že některé doby tvrzené navrhovatelkou nepovažoval za bezdůvodnou nečinnost a potom tyto doby nezahrnul do zjištěných dob neodůvodněných průtahů, respektive některé vytýkané spisy zcela vypustil. Konečně ani kárně obviněná soudkyně až na malé výjimky nezpochybňovala tvrzení navrhovatelky, avšak jinak hodnotila skutečnosti tvrzené navrhovatelkou.

Kárný soud ve věcech uvedených v bodu II. výroku tohoto rozhodnutí a v dobách tam uvedených zjistil, že kárně obviněná soudkyně způsobila svou nečinností neodůvodněné průtahy v jejich vyřizování. Jedná se o tyto věci:

Ve věci 23 C 110/2010 od 19. 1. 2011 (nesprávně bylo navrhovatelkou uvedeno od 19. 1. 2010, na což upozornila i kárně obviněná soudkyně), to je od podání odporu ve věci až do 14. 10. 2011, kdy soudkyně nařídila jednání, tedy téměř 9 měsíců. Ve věci 23 C 119/2010 od 11. 5. 2011 od rozeslání rozhodnutí odvolacího soudu do 1. 11. 2011, kdy soudkyně nařídila jednání, tedy necelých 6 měsíců. Tvrzení kárně obviněné soudkyně, že např. sedmiměsíční prodleva od posledního úkonu není neodůvodněným průtahem, protože soudí 2x v týdnu a termíny má obsazené i na několik měsíců dopředu nebyla kárným soudem uznána, protože šlo v daném případě jen o to, aby po rozhodnutí odvolacího soudu nařídila jednání a k tomu doba téměř 6 měsíců je nepřiměřeně dlouhá. Navíc jednání je třeba připravit tak, aby věc mohla být řádně projednaná. Pak není ani třeba tolik jednacích dnů a termínů. Ve věci 23 C 85/2010 od 10. 9. 2010 od podání vyjádření účastníka řízení do 6. 6. 2011 do nařízení jednání ve věci, tedy téměř 9 měsíců. Další vytýkaná doba navrhovatelkou nebyla zjištěna jako průtah. Šlo o otázku procesního postupu kárně obviněné soudkyně při nařizování a odročování jednání na žádost účastníků a za účelem výslechu svědků a ustanovení znalce. Ve věci 23 C 158/2010 od 8. 10. 2010 od vydání platebního rozkazu do 5. 9. 2011 do nařízení jednání ve věci, tedy téměř 11 měsíců. Ve věci 23 C 79/2010 od 19. 5. 2010 od podání odporu proti platebnímu rozkazu do 21. 4. 2011 do nařízení jednání, tedy 11 měsíců. Ve věci 23 C 310/2010 od 1. 10. 2010 od podání žaloby do 2. 6. 2011 do učinění výzvy k doplnění žaloby, tedy 7 měsíců. Ve věci 23 C 86/2010 od 14. 1. 2011 od doručení platebního rozkazu žalované do 26. 8. 2011 do nařízení jednání ve věci, tedy 7 měsíců. Ve věci 23 C 365/2010 od 14. 12. 2010 od podání žaloby do 8. 7. 2011 do výzvy k zaplacení soudního poplatku, tedy téměř 7 měsíců. Další doba vytýkaná navrhovatelkou nebyla kárným soudem uznána, neboť nešlo o průtahy. Ve věci 23 C 263/2010

od 22. 9. 2010 od podání žaloby do 2. 3. 2011 do vydání výzvy žalované, aby se vyjádřila, tedy 5 měsíců, a dále od 7. 3. 2011 od doručení usnesení do datové schránky do 30. 1. 2012 do rozhodnutí ve věci pro uznání, tedy 10 měsíců. Ve věci 124/2010 od 22. 9. 2010 od zaplacení soudního poplatku ve věci do 29. 6. 2011 do vydání pokynu asistentovi k vydání platebního rozkazu, tedy 9 měsíců. Ve věci 23 C 42/2011 od 25. 3. 2011 od podání žaloby do 31. 1. 2012 do pokynu k zaslání žaloby žalované, tedy 10 měsíců. Ve věci 210 C /2009 od 10. 8. 2009 od podání žaloby do 5. 5. 2010 do výzvy k zaplacení soudního poplatku a výzvy k vyjádření žalované, tedy téměř 9 měsíců, a od 27. 6. 2010 od dojití vyjádření žalované do 19. 12. 2010 do nařízení jednání, tedy téměř 6 měsíců. Ve věci 123 EC 1/2009 od 1. 9. 2009 od doručení vyjádření žalovaného žalobci do 26. 4. 2010 do nařízení jednání, tedy téměř 8 měsíců. Ve věci 23 C 45/2009 od 30. 11. 2009 od založení výpisu z CEO do 25. 6. 2010 do nařízení jednání, tedy téměř 7 měsíců. Ve věcech 23 C 211/2009, 23 C 241/2009 a 23 C 212/2009 od 18. 3. 2010 dosud (tedy do podání návrhu na kárné řízení). V těchto věcech se kárně obviněná soudkyně vyjádřila tak, že jde o spory, které rozhodují různí soudci Obvodního soudu pro Prahu 1, avšak různě, proto v řízení nepokračovala a nakonec usnesením ze dne 17. 9. 2012 řízení přerušila do skončení věci 17 C 251/2009. Proč tak učinila až 17. 9. 2012 nedokázala vysvětlit. Protože v uvedených věcech nebyl dlouhou dobu, to je od 18. 3. 2010 do podání návrhu na kárné řízení činěn žádný úkon, považuje kárný soud tuto dobu za neodůvodněný průtah, neboť buď mělo být v řízení pokračováno, nebo, pokud pro to byl důvod, mělo být řízení přerušeno. Ve věci 23 C 194/2009 od 10. 12. 2010 od složení zálohy na znalecký posudek do 25. 5. 2011 do ustanovení znalce, tedy 5 měsíců, a od 7. 6. 2011 od podání námitek žalovanou do otázek pro znalce do 27. 3. 2012 do vydání usnesení jímž byly upraveny otázky pro znalce a pokynu soudkyně k jeho doručení, tedy více jak 9 měsíců. Ve věci 23 C 219/2009 od 16. 3. 2010 od podání odporu do 19. 12. 2010 do nařízení jednání, tedy 9 měsíců. Ve věci 23 C 111/2009 od 26. 11. 2009 od zaplacení soudního poplatku žalobcem do 2. 9. 2010 do pokynu soudkyně k doručení žaloby žalovanému, tedy 9 měsíců. Ve věci 23 C 90/2010 od 1. 8. 2010 od dojití doplnění žaloby do 14. 4. 2011 do výzvy k zaplacení soudního poplatku, tedy 8 měsíců, a od 21. 9. 2011 od zrušení nařízeného jednání dosud (do podání návrhu na kárné řízení), tedy 6 měsíců. Ve věci 23 C 61/2007 od 12. 4. 2009 od zrušení nařízeného jednání do 31. 5. 2010 do ustanovení znalce, tedy 13 měsíců. Ve věci 23 C 35/2004 od 15. 9. 2011 od vrácení spisu odvolacím soudem k rozhodnutí o dovolání žalobkyně dosud (do podání návrhu na kárné řízení), tedy 7 měsíců. Ve věci 123 EC 104/2010 od 19. 8. 2011 od doručení usnesení o místní nepřislušnosti do 20. 3. 2012 do pokynu k postoupení spisu, tedy 7 měsíců. Ve věci 23 C 225/2010 od 13. 10. 2010 od založení výpisu CEO do 26. 8. 2011, tedy 10 měsíců, a od 22. 10. 2011 od doručení usnesení o místní nepřislušnosti do 20. 3. 2012 do pokynu k postoupení věci, tedy 5 měsíců. Ve věci 123 EC 123/2010 od 16. 8. 2011 od pokynu k doručení platebního rozkazu dosud (do podání návrhu na kárné řízení), tedy 8 měsíců. Ve věci 23 C 84/2011 od 15. 8. 2011 od dojití doplnění žaloby dosud (do podání kárného návrhu), tedy 8 měsíců. Ve věci 23 C 79/2007 od 12. 4. 2009 do 11. 1. 2010 do ustanovení znalce, tedy 8 měsíců. Ve věci 23 C 56/2008 od 27. 7. 2009 od vyhlášení rozsudku podle něhož o nákladech bude rozhodnuto samostatným usnesením do 2. 12. 2011, kdy usnesení bylo vydáno, tedy 28 měsíců. Ve věci 23 C 330/2010 od 11. 11. 2010 od podání žaloby do 12. 6. 2011 do vydání platebního rozkazu, tedy 7 měsíců. Ve věci 23 C 98/2010 od 23. 7. 2010 od zaplacení soudního poplatku do 7. 9. 2011 do vydání platebního rozkazu, tedy 13 měsíců, a od 13. 9. 2011 od doručení platebního rozkazu dosud (do podání návrhu na kárné řízení), tedy 7 měsíců. Ve věci 23 C 13/2011 od 31. 1. 2011 od podání žaloby do 10. 8. 2011 do výzvy k vyjádření žalobě, tedy 6 měsíců, a od 17. 10. 2011 od zaplacení soudního poplatku dosud (do podání kárného návrhu), tedy 6 měsíců. Ve věci 23 C 133/2010 od 19. 7. 2010 od zaplacení soudního poplatku do 3. 11. 2011 do vydání platebního rozkazu, tedy 15 měsíců, a od 24. 11. 2011 od podání odporu dosud (do podání kárného návrhu), tedy 4 měsíce. Ve věci 23 C 331/2010 od 15. 11. 2010 od podání žaloby do 8. 7. 2011 do výzvy k zaplacení soudního poplatku, tedy 7 měsíců. Ve věci

23 C 152/2010 od 3. 9. 2010 od podání opravy žaloby v označení žalovaného do 11. 7. 2011 do výzvy k doplacení soudního poplatku, tedy 10 měsíců. Ve věci 23 C 70/2004 (původně byl tento spis označen jako 23 C 7/2004, popsáný skutek v návrhu však souvisel se spisem 23 C 70/2004 a navrhovatelka spis takto dodatečně označila) od 5. 8. 2010 od pokynu soudkyně k založení spisu do 8. 6. 2011 do doby referátu paní A., aby byl spis předložen soudkyni, neboť spis má být předložen odvolacímu soudu, tedy 10 měsíců, a od 10. 11. 2011 od vrácení spisu od odvolacího soudu do 5. 3. 2012 do pokynu k rozeslání rozhodnutí odvolacího soudu, tedy téměř 4 měsíce. Ve věci 23 C 86/2005 od 2. 7. 2011 od předložení spisu soudkyni k rozhodnutí o nákladech řízení dosud (do podání návrhu na zahájení kárného řízení), tedy 9 měsíců. Ve věci 23 C 340/2010 od 22. 11. 2010 od podání žaloby do 12. 6. 2011 do vydání platebního rozkazu, tedy 6 měsíců. Ve věci 23 C 14/2011 od 31. 1. 2011 od podání žaloby do 8. 8. 2011 do vyžádání vyjádření k žalobě, tedy 6 měsíců. Ve věci 23 C 345/2010 od 15. 7. 2011 od pokynu soudkyně k zaslání vz. 061 dosud (do podání návrhu na zahájení kárného řízení), tedy 7 měsíců. Ve věci 23 C 28/2005 od 10. 2. 2011 od vrácení spisu odvolacím soudem bez věcného vyřízení dosud (do podání návrhu na zahájení kárného řízení), kdy odvolací soud opakovaně vrátil spis soudu I. stupně k odstranění nedostatků, přičemž soudkyně ve věci nepostupovala soustředěně a podle pokynů odvolacího soudu, tedy 14 měsíců. Ve věci 19 C 181/2008 od 30. 4. 2009 od přidělení věci soudkyni do 13. 4. 2010 do nařízení jednání, tedy 11 měsíců a od 22. 9. 2010 od odročení jednání za účelem ustanovení znalce do 1. 3. 2011 do ustanovení znalce, tedy 5 měsíců.

Ze spisů vytýkaných navrhovatelkou v bodu II. návrhu na zahájení kárného řízení nebylo shledáno zaviněné porušení povinností soudkyně ve věci 23 C 247/2010. Podle návrhu soudkyně v této věci vyzvala účastníka k zaplacení soudního poplatku, ačkoliv poplatek byl již zaplacen. V tomto případě jde o omyl, nikoliv zaviněné porušení povinnosti soudce. Nedopatřením byl také v bodu II. návrhu na zahájení kárného řízení 2x uveden spis 23 C 240/2010.

K bodu III. návrhu

Navrhovatelka v tomto bodu návrhu kárně obviněné soudkyni vytýká, že svou nečinností způsobila, že podle § 158 odst. 4 o. s. ř. nebyla bezdůvodně v zákonné 30denní lhůtě vypracována písemná vyhotovení rozsudků ve věcech níže uvedených, a to aniž by ve všech případech předseda soudu lhůtu k vypracování písemných vyhotovení rozsudků prodloužil, popř. nedodržela ani tuto prodlouženou lhůtu k vyhotovení rozsudků a rozsudky vypracovala po prodloužené lhůtě. Průtahy byly zjištěny kontrolou senátu kárně obviněné soudkyně provedenou v březnu 2012.

Tvrzená pochybení zjistil kárný soud ve věcech a dobách uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí pod bodem III.

Věci, u nichž toto pochybení nezjistil, vypustil kárný soud z výroku svého rozhodnutí. Jedná se o věc 23 C 118/2010, kterou po určitou dobu neměla soudkyně k dispozici a v níž podala žádost o prodloužení lhůty dozorčí úřednice a předseda soudu žádosti vyhověl. Dále se jedná o věc 23 C 79/2007, v níž soudkyně požádala o prodloužení lhůty 2x, bylo jí vyhověno a prodlouženou lhůtu dodržela.

Vzhledem k tomu, že předmětem bodu II. a III. návrhu na zahájení kárného řízení a bodů II. a III. tohoto rozhodnutí je nečinnost kárně obviněné soudkyně při projednávání a rozhodování věcí a při vyhotovování rozhodnutí, posoudí kárný soud důvodnost návrhu v tomto směru ve vztahu k oběma bodům. Zhodnotí jen ty skutečnosti, které souvisejí s návrhem a jím vytýkanými věcmi. Vzhledem k tomu, že navrhovatelka v návrhu zmínila předchozí kárné řízení proti kárně obviněné soudkyni, vyžádal si kárný soud příslušný spis od Vrchního soudu

v Praze. Ze spisu sp. zn. 1 Ds 7/2007- Vrchního soudu v Praze jako soudu kárného zjistil, že uvedený soud rozhodl rozhodnutím ze dne 22. 6. 2007, č. j. 1 Ds 7/2007-87. O odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhodl Nejvyšší soud ČR dne 27. 9. 2007, č. j. 1 Skno 6/2007-123. Odvolání bylo zamítnuto. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 9. 2007. Podle § 24 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění do 30. 9. 2008, po uplynutí 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se hledí na soudce nebo státního zástupce, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán. Jestliže výkon kárného opatření do té doby neskončil, kárný postih se zahazuje vykonáním kárného opatření. Vzhledem k uplynutí doby jednoho roku od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření je nutno na kárně obviněnou soudkyni hledět jako by nebyla pro kárné provinění dříve stíhána.

Kárně obviněná soudkyně namítala, že došlo-li v některých řízeních k průtahům, bylo to tím, že si práci v rozhodné době nedokázala lépe organizovat a také tím, že senát není dlouhodobě personálně stabilizován. Poukázala na to, že v roce 2010 měla postupně 2 asistenty, v roce 2011 měla asistenta jen v období od 30. 5. do 22. 11. a v roce 2012 má asistenta fakticky od března, přitom nápad měla jakoby u ní byl v senátu asistent po celý rok. Navrhovatelka v návrhu a poté v písemném podání ze dne 24. 9. 2012 uvedla, že v roce 2009 měla kárně obviněná soudkyně k dispozici asistenta po celý rok, v roce 2010 měla rovněž asistenta avšak od 1. 6. 2010 do 31. 12. 2010, v roce 2011 měla asistenta od 1. 6. do 30. 11. 2010 a poté v roce 2012 od 1. 1. do 31. 8. 2012. U Obvodního soudu pro Prahu 1 je zavedeno, že senát bez specializace s asistentem má 100 % nápad, senát se specializací s asistentem 80 % (respektive podle zprávy ze dne 24. 9. 2012 85 %) nápad, senát bez asistenta 60 %, senát se specializací bez asistenta 50 %. Podle obou účastníků kárně obviněná soudkyně pracuje v senátu 23 C s pracovněprávní specializací. V roce 2009 měla nápad věcí C 357 a EC 58, vyřídila 248 věcí C a 28 věcí EC, v roce 2010 měla nápad věcí 385 C a EC 138, vyřídila 460 věcí C a 119 věcí EC a v roce 2011 měla nápad věcí 187 C a EC 136 a vyřídila 400 věcí C a 243 věcí EC. Navrhovatelka pro srovnání zatíženosti kárně obviněné soudkyně uvedla nápad senátu 25 C a 125 EC, což je senát bez specializace s asistentem a jemuž napadlo v roce 2009 387 věcí C a 67 věcí EC, v roce 2010 172 věcí C a 78 věcí EC v roce 2011 314 věcí C a 243 věcí EC. S tímto srovnáním nesouhlasila kárně obviněná soudkyně s tím, že senát 25 C svou výkonností výrazně převyšuje výkonnost jiných senátů a situace v něm je stabilizovaná, 4 roky v něm působí shodný asistent i rejstříková vedoucí. Kárný soud si tedy od Obvodního soudu pro Prahu 1 vyžádal přehled napadlých, vyřízených a nevyřízených věcí kárně obviněné soudkyně za roky 2009, 2010 a 2011 (nápad a vyřizování je uvedeno již výše) a pro srovnání i dalších soudců projednávajících a rozhodujících stejnou nebo srovnatelnou agendu za tytéž roky. Podle zprávy tohoto soudu ze dne 24. 9. 2012 u něj neexistuje senát zcela srovnatelný se senátem kárně obviněné soudkyně, který má pracovněprávní specializaci po celé sledované období. Z přehledu dalších soudců a jejich výkonů vyplývá, že JUDr. B. H. měla v roce 2009 nápad 361 věcí C a 57 EC a vyřídila 384 věcí C a 38 věcí EC, v roce 2010 měla nápad 80 věcí C a 23 věcí EC a vyřídila 320 věcí C a 75 věcí EC, v roce 2011 měla nápad 361 věcí C a 273 věcí EC a vyřídila 370 věcí C a 243 věcí EC. JUDr. L. P. měla v roce 2009 nápad 369 věcí C a 134 EC a vyřídila 494 věcí C a 23 věcí EC, v roce 2010 měla nápad 88 věcí C a 24 věcí EC a vyřídila 401 věcí C a 136 věcí EC, v roce 2011 měla nápad 362 věcí C a 271 věcí EC a vyřídila 403 věcí C a 227 věcí EC. Mgr. J. J. měla v roce 2009 nápad 361 věcí C a 67 EC a vyřídila 406 věcí C a 74 věcí EC, v roce 2010 měla nápad 379 věcí C a 96 věcí EC a vyřídila 455 věcí C a 151 věcí EC, v roce 2011 měla nápad 29 věcí C a 10 věcí EC a vyřídila 405 věcí C a 54 věcí EC. Ze zaslaného přehledu srovnal kárný soud výše uvedené soudce s nápadem a výkonností kárně obviněné soudkyně a má za to, že nápad i výkonnost srovnávaných nelze určit přesně, avšak jeví se být přiměřená.

Kárně obviněná dále namítala, že v jejím senátu se často střídaly rejstříkové vedoucí a že jejich odbornost a pracovitost a plnění úkolů nebyly na výši. Zvláště ve vyjádření ze dne

14. 12. 2012 se kárně obviněná soudkyně podrobně vyjadřovala k práci kanceláře a k předání kanceláře k 1. 11. 2012 a nedostatkům zjištěným v té souvislosti. Navrhla výslech svědků – asistentů, rejstříkových vedoucích, vyšší soudní úřednice. V průběhu ústního jednání dne 15. 1. 2013 se kárně obviněná soudkyně vyjádřila tak, že nemá konkrétní důkazy o tom, že by se na konkrétním průtahu – nečinnosti, jenž je předmětem kárného řízení, podílela nečinnost nebo nefunkčnost kanceláře, ale namítla, že příčina zjištěného stavu není jenom v její osobě. Vzhledem k tomu na provedení výslechu navržených svědků netrvala. Navrhovatelka připustila, že k problémům s kanceláří skutečně docházelo, zejména co se týče rejstříkové vedoucí pí T. Pochybení, kterých se dopouštěla, byla i důvodem pro řešení s ní pracovněprávní cestou. Kárný senát tedy vychází z toho, že tvrzení kárně obviněné soudkyně o ne vždy dobré práci kanceláře se kterou spolupracovala se ukázalo být pravdivým, což určitě mohlo ovlivnit celkovou situaci kárně obviněné soudkyně při výkonu její soudcovské práce, nicméně kárně obviněná soudkyně ani netvrdila, že by se tato ne vždy dobrá spolupráce s kanceláří podílela na konkrétní nečinnosti ve spisu, který je předmětem kárného řízení a proto kárný soud výslech navržených svědků neprováděl.

Kárně obviněná soudkyně namítala, že se věnuje spisům starších časových řad, které vyžadují více pozornosti a těchto spisů má v některých případech podstatně méně než ostatní soudci uvedeného úseku a předložila o tom výpisy věcí starších u jednotlivých soudců občanskoprávního úseku, z nichž vyplývá, že věcí starší 3-5 let měla kárně obviněná podle tohoto výpisu 23, někteří soudci jich měli méně, někteří však výrazně více, a totéž platí i o starších věcech 5-7 let a věcech starších 7 let.

Kárně obviněná soudkyně předložila také opis zápisu jednání Soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. 9. 2012, na jehož programu bylo i projednání stavu civilního úseku včetně úpravy nápadu civilních věcí. Soudcovská rada byla znepokojena odchodem soudců z civilního úseku bez možnosti odpovídajícího stejného počtu soudců, kteří by převzali jejich senáty. V zápisu je konstatováno, že na mateřskou dovolenou odešlo či odchází 7 soudkyň, na jiné soudy odešli 4 soudci a mají odejít další 2 soudci, přičemž nahrazení byli jen dva soudci (vše s uvedením konkrétních jmen).

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 2/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, soudci a přísedící jsou při výkonu své funkce nezávislí a jsou vázáni pouze zákonem. Jsou povinni vykládat jej podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, nestranně a spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem.

Podle § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích soudce a přísedící je povinen vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

Kárný soud hodnotil provedené důkazy k bodům II. a III. návrhu na zahájení kárného řízení, přihlížel ke všemu, co v řízení vyšlo najevo a dospěl k závěru, že nečinností ve věcech a dobách uvedených v bodech II. a III. tohoto rozhodnutí se kárně obviněná soudkyně dopustila kárného provinění ve smyslu výše citovaného § 87 odst. 1 zákona č. 2/2002 Sb.

Podle čl. 38 odst. 2 věty první Listiny základních práv a svobod každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Tento požadavek, aby věc byla projednána bez zbytečných průtahů se promítá nejen do výše citovaného § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., soudech a soudcích, ale i do občanského soudního řádu – zákona č. 99/1963 Sb., (dále také o. s. ř.), podle něhož jako procesního předpisu kárně obviněná soudkyně postupovala. Podle jeho § 6 v řízení postupuje soud v součinnosti se všemi účastníky řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná a aby skutečnosti, které jsou mezi účastníky sporné, byly spolehlivě zjištěny, a podle jeho § 100 odst. 1 věty první, jakmile bylo řízení zahájeno, postupuje v něm soud i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta.

Takto ovšem kárně obviněná soudkyně ve věcech uvedených v bodu II. tohoto rozhodnutí nepostupovala. Zjištěná nečinnost v rozsahu od 4 měsíců (někdy se však ve stejném spisu projevila další nečinnost) do 15 měsíců je podle kárného soudu značná a ve značném množství případů. Nečinnost se projevila i v nepříliš složitých věcech respektive ve stadiu řízení, kdy nic nebránilo rychlému postupu v řízení. Např. šlo o vydání platebního rozkazu po zaplacení soudního poplatku. Pokud kárně obviněná soudkyně namítala, že tyto úkony prováděl asistent a nebyly provedeny včas z toho důvodu, že zrovna neměla asistenta, pak kárný soud uvádí, že soudce musí mít přehled o všech svých věcech, které mu podle rozvrhu práce příslušného soudu byly přiděleny a musí činit opatření, aby v nich bylo řádně postupováno. Pokud kárně obviněná soudkyně rozlišuje mezi relativní a absolutní nečinností, přičemž za relativní nečinnost považuje tu, která se projeví ojediněle v řízení jinak řádně pokračujícím, a za absolutní nečinnost považuje tu, která spočívá v naprosté nečinnosti soudce v příslušném řízení, a podle ní pouze absolutní nečinnost může naplnit skutkovou podstatu kárného provinění, pak kárný soud uvádí, že s ní nesouhlasí. Nečinnost v jednotlivých věcech posuzoval podle její délky a její škodlivosti, tedy jejího vlivu na práva účastníků.

Podle § 158 odst. 4 o. s. ř. jestliže stejnopis vyhotovení rozsudku nebyl doručen podle odstavce 3, je třeba jej účastníkům, popřípadě jejich zástupcům odeslat ve lhůtě třiceti dnů ode dne vyhlášení rozsudku. Předseda soudu je oprávněn tuto lhůtu prodloužit až o dalších šedesát dnů.

Ve věcech uvedených v bodu III. kárně obviněná soudkyně nedodržela výše citované ustanovení a překročila lhůtu 30 dnů k odeslání rozhodnutí od jejich vyhlášení. Jen v některých případech požádala předsedu soudu o prodloužení lhůty a v některých případech ani prodlouženou lhůtu nedodržela. Rozhodnutí o věci vyjadřuje názor soudu o právním sporu účastníků a je tedy pro účastníky řízení velmi důležitý. Pokud není dán pokyn k jeho odeslání soudem v zákonné lhůtě, může to v účastnících řízení budit podezření o porušení jejich práv a ztěžovat jim případný další postup. Proto také zákon, v daném případě o. s. ř., stanoví lhůty k odeslání rozhodnutí, jejichž splnění si mohou účastníci ověřit nahlédnutím do spisu. Zákonná lhůta je tedy 30 dnů, kterou soudce musí dodržet, pokud to nelze, může požádat předsedu soudu o její prodloužení. Pokud má kárně obviněná soudkyně za to, že teprve nedodržení lhůty 90 dnů od vyhlášení rozhodnutí do jeho odeslání účastníkům může naplnit skutkovou podstatu kárného provinění, pak s ní kárný soud nesouhlasí.

Kárný soud dospěl k závěru, že postupem uvedeným v bodu I. tohoto rozhodnutí kárně obviněná soudkyně spáchala kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a rovněž svou nečinností ve věcech a dobách uvedených v bodu II. a III. tohoto rozhodnutí kárně obviněná soudkyně spáchala kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Při úvaze o kárném opatření za zjištěná kárná provinění vzal kárný soud v úvahu vše,

co v řízení vyšlo najevo, přihlížel k tomu, že kárně obviněná soudkyně nebyla dosud kárně stíhána, že na průtazích ve věcech ke kterým došlo se mohla podílet i ne zcela dobrá práce kanceláře, neboť ta je pro práci soudce velmi důležitá, a že u kárně obviněné soudkyně podle vyjádření navrhovatelky došlo k zlepšení plnění jejích úkolů, když k 10. 1. 2013 má 346 nevyřízených věcí. Zjištěným kárným proviněním a celkové situaci odpovídá, podle názoru kárného soudu, kárné opatření spočívající ve snížení platu o 20 % na dobu deseti měsíců.

Poučení: Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu